

KALBŲ ĮVAIROVĖS SVARBA

Pagarba kalbų įvairovei – tai Europos idėjos, gimusios ant XIX a. ir XX a. pirmos pusės konfliktų griuvėsių, pamatas. Dauguma Europos tautų formavosi jas identifikuojančių kalbų pagrindu, o Europos Sąjunga gali formuotis kalbų įvairovės pagrindu.

Atsainiai žiūrėti į kalbą reiškia rizikuoti, kad ja kalbantys žmonės liausis remti Europos idėją. Visa širdimi pritarti Europos vienybei žmogus gali tik jausdamas, kad jo kalba yra gerbiama ir kad jo šalies integracija į Europos Sąjungą padeda gimtajai kalbai bei kultūrai atsiskleisti ir sužydėti, o ne grąžina į balaną gadynę.

Pabrėžiant kalbų svarbą šiandienos visuomenei, vertėtų sutelkti dėmesį į kalbų mokymąsi. Būtų sveikintina, jei kiekvienas europietis mokėtų tris kalbas: gimtąją kalbą, tarptautinio bendravimo kalbą ir dar vieną paties pasirinktą kalbą.

Europietis, rinkdamasis kalbas, kurių norėtų mokytis, priimtų du sprendimus: vieną – rinktųsi tarptautinio bendravimo kalbą, siekdamas kuo didesnių bendravimo galimybių, o antrą sprendimą – paties pasirinktos kalbos mokymąsi – padiktuotų emociniai ryšiai, profesiniai interesai, pamėgta kultūra. Kalbant apie tarptautinio bendravimo kalbą, nebūtų nuostabu, jei šiandien dauguma europiečių rinktųsi anglų kalbą. Tačiau būtų ir tokių, kurie pasirinktų prancūzų, ispanų, portugalų arba kinų kalbą.

Paties pasirinkta kalba nebūtų antroji užsienio kalba – ją greičiau būtų galima pavadinti antrąja gimtąja kalba. Šios kalbos būtų mokomasi intensyviai, ja asmuo laisvai kalbėtų ir rašytų. Kiekvienam – tiek jaunam, tiek senam – Europos piliečiui kalbos bei atitinkamos kultūros mokymasis teiktų ypatingas galimybes. Nes ką išmoksi – ant pečių nenešiosi. Gerai išmokęs paties pasirinktą kalbą ir perpratęs ją kalbančių žmonių pasaulėžiūrą, žmogus taptų atviresnis kitoms kultūroms ir kitoms tautoms. Tai įvyktų nesumenkinant priklausomybės savo šaliai ar prigimtinei kultūrai jausmo – jis netgi sustiprėtų, juolab kad bendraudamas su pašnekovais, kuriems jo paties pasirinkta kalba yra gimtoji, Europos pilietis juos supažindintų su savo šalimi ir kultūra.

Istorijoje būta tris kalbas puikiai įvaldžiusių asmenų, pavyzdžiui, Joseph Conrad, kurio gimtoji kalba buvo lenkų, tarptautinio bendravimo kalba – prancūzų, bet jis tapo vienu žymiausių anglų kalba rašiusių rašytojų.